

Sygn. akt I Ns 246/19

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant sądowy Monika Goryszewska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2019 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z wniosku M. S.

z udziałem A. U.

o odroczenie terminu zapłaty

postanawia:

1. wniosek oddalić;
2. pozostawić wnioskodawcę i uczestniczkę postępowania przy poniesionych kosztach postępowania związanych z ich udziałem w sprawie.

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I Ns 246/19

UZASADNIENIE

M. S. wystąpił do Sądu Rejonowego w Ciechanowie o odroczenie terminu płatności kwoty 135000,00 zł zasądzonej na rzecz A. U. prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 10 lipca 2018 r. w sprawie I Ns 431/16 tytułem spłaty. Wnioskodawca wniósł o odroczenie terminu płatności na okres jednego roku tj. do dnia 17 lipca 2020 r.

Uczestniczka postępowania A. U. wносиła o oddalenie wniosku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym postanowieniem z dnia 10 lipca 2018 r. w sprawie I Ns 431/16 Sąd Rejonowy w Ciechanowie dokonał zniesienia współwłasności nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW (...) o wartości 270000,00 zł, stanowiącej przedmiot współwłasności M. S. i A. U. po 1/2 części przez przyznanie jej na rzecz M. S. ze spłatą w wysokości 135000,00 zł na rzecz A. U.. Termin płatności Sąd ustalił na jeden rok od dnia uprawomocnienia się postanowienia, zastrzegając obowiązek płatności odsetek ustawowych za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności. Postanowienie uprawomocniło się z dniem 5 września 2018 r. (akta I Ns 431/16).

W dacie orzekania w sprawie I Ns 431/16 przez Sąd Rejonowy w Ciechanowie, M. S. pracował jako specjalista d/s zarządzania obronnością i spraw kryzysowych. Otrzymywał wynagrodzenie w wysokości około 3000 złotych netto. Nie miał nikogo na utrzymaniu (akta I Ns 431/16).

M. S. nie dokonał na rzecz A. U. spłaty zasądzonej prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 10 lipca 2018 r. w sprawie I Ns 431/16 w jakimkolwiek zakresie (bezsporne).

M. S. zamieszkuje sam na przedmiotowej nieruchomości. A. U. opuściła nieruchomość w styczniu 2019 r. Od lipca 2018 r. jego sytuacja majątkowa i osobista co do zasady nie uległa zmianie. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Pracuje jako specjalista do spraw zarządzania kryzysowego i obronności; zarabia około 3300 złotych netto (zeznania wnioskodawcy M. S. k. 32).

Powyższy stan faktyczny nie jest sporny. Przytoczone okoliczności wynikają z akt prawomocnie zakończonego postępowania o zniesienie współwłasności nieruchomości. Okoliczności związane z sytuacją majątkową wnioskodawcy M. S. nie były kwestionowane przez uczestniczkę postępowania A. U.. Brak spłaty zasądzonej na jej rzecz należności w sprawie I Ns 246/19 jest okolicznością bezsporną.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 212 § 3 kc, jeżeli ustalone zostały dopłaty lub spłaty, sąd oznaczy termin i sposób ich uiszczenia, wysokość i termin uiszczenia odsetek, a w razie potrzeby także sposób ich zabezpieczenia. W razie rozłożenia dopłat i spłat na raty terminy ich uiszczenia nie mogą łącznie przekraczać lat dziesięciu. W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie sąd na wniosek dłużnika może odroczyć termin zapłaty rat już wymagalnych.

Żądanie wnioskodawcy M. S. oparte jest zatem na przepisie art. 212 § 3 zd. 3 kc.

W ocenie Sądu, wniosek M. U. nie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, że wnioskodawca w toku postępowania o zniesienie współwłasności w sprawie I Ns 431/16 wnosił o przyznanie prawa własności nieruchomości na swoją rzecz, deklarując dokonanie spłaty na rzecz A. U.. Wprawdzie w toku postępowania wskazywał różne sposoby ustalenia wysokości spłaty należnej A. U., jak i terminy płatności, jednak nie zmienia to faktu, że liczył się z koniecznością zapłaty na rzecz jej połowy wartości nieruchomości.

Podnoszenie w obecnym postępowaniu przez wnioskodawcę M. S., że nie jest w stanie dokonać jednorazowo spłaty, biorąc pod uwagę oświadczenie wnioskodawcy, że jego sytuacja od dnia orzekania w sprawie I Ns 431/16 nie uległa zasadniczej zmianie, świadczy o tym, że wnioskodawca nie zamierzał już wówczas wywiązać się w terminie z nałożonego obowiązku spłaty. Nie kwestionował terminu spłaty wynikającego z orzeczenia Sądu, choć – jak twierdzi obecnie – nie dysponuje możliwością dokonania spłaty, pomimo ustabilizowanej i niezmienionej sytuacji finansowej. Jego deklaracje dotyczące spłaty składane w toku sprawy o zniesienie współwłasności zmierzały do przyznania prawa własności nieruchomości na jego rzecz. Wnioskodawca nie wykazał w sprawie I Ns 431/16, że zarówno wysokość spłaty, jak i termin jej dokonania, naruszają jego usprawiedliwiony interes i nie są możliwe do spełnienia w jego sytuacji osobistej i majątkowej. Tymczasem nie doszło do zapłaty na rzecz A. U. chociażby części zasądzonej na jej rzecz spłaty.

W tej sytuacji nie sposób uznać, aby zachodził w tej sprawie wypadek zasługujący na szczególne uwzględnienie, co mogłoby usprawiedliwiać wniosek M. S. o odroczenie terminu zapłaty należności wymagalnej. Podnoszone przez niego kwestie niezalatwionych pomiędzy stronami innych rozliczeń, powstałych – jak wynika z treści jego pisma z dnia 16 października 2019 r. (k. 14 – 15 akt) – po zniesieniu współwłasności nieruchomości czy też kredytu, który strony zaciągnęły na zakup nieruchomości, nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Wskazać należy, że wskazane pismo wnioskodawcy zostało wyłączone z akt sprawy i nadano mu odrębny bieg procesowy.

Generalnie – w ocenie Sądu – postawa wnioskodawcy M. S. zasługuje na dezaprobatę, a podjęte starania odroczenia zapłaty stanowią także nadużycie prawa podmiotowego, o którym mowa w art. 5 kc. Zgodnie z tym przepisem, nie można bowiem czynić ze swego prawa użytku, który byłby sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony. Wnioskodawca domagając się odroczenia terminu płatności przenosi ciężar obowiązku na uczestniczkę postępowania. Sąd w postanowieniu z dnia 10 lipca 2018 r. w sprawie I Ns 431/16 obciążył ją obowiązkiem wydania części nieruchomości tj. zajmowanych pomieszczeń mieszkalnych w terminie 14 dni od otrzymania spłaty. Pomimo prawa do zamieszkiwania na nieruchomości uczestnika postępowania A. U. wyprowadziła się wraz z małoletnią córką w styczniu 2019 r. z uwagi na warunki panujące w domu. W grudniu 2018 r. wnioskodawca nie przebywał na nieruchomości i w tym okresie przez dwa tygodnie nie było ciepłej wody i ogrzewania. A. U. obecnie wynajmuje mieszkanie i ponosi z tego tytułu dodatkowe koszty. Podkreślić należy, że intencją rocznego okresu spłaty było umożliwienie jej uzyskanie środków finansowych na nabycie samodzielnego lokalu mieszkalnego i opuszczenie zajmowanej nieruchomości, stanowiącej obecnie własność wyłącznie wnioskodawcy M. S.. Uwzględnienie wniosku prowadziłoby do nadmiernego pokrzywdzenia uczestniczki postępowania, co nie może zyskać aprobaty Sądu. Uwzględnienie żądania wnioskodawcy doprowadziłoby bowiem do dalszego pozbawienia uczestniczki postępowania A. U. korzyści z tytułu prawa współwłasności nieruchomości.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.